

retsalliance er forbundne med de tyske Kvindevalgretsforbund, der her er Tale om; ikke blot Offentligheden i Tyskland, men hele Verden, vil alt-saa — trods mulige Forsøg paa at hindre dette — høre om og undres over, hvorledes Preussen lønner de Kvinder, der nu i snart fire Aar har — som det saa smukt hedder — „baaret Landet paa deres Skuldre“.

Sammenligninger mellem andre krigsførende Landes Holdning overfor Kvinders politiske Frigørelse — f. Eks. England, Amerika, Ungarn — vil det ligge nær, at den interesserede Offentlighed drager, og de vil ikke falde ud til Fordel for Preussen.

„Kampen for at demokratisere Statslivet i Tyskland, har hidtil kun drejet sig om at sikre den mandlige Slægt fuld Indflydelse i de lovgivende og forvaltende Organer. — Den tyske Kvinde har man — alle hendes Anstrængelser tiltrods — stadig ingen Rettigheder indrømmet.

Kvindernes Medarbejderskab i det offentlige Liv steg fra Aar til Aar indtil nu under Krigen, hvor Antallet af kvindelige Arbejdere i det hele overstiger Antallet af mandlige. — Kvinder arbejder paa alle Omraader; uden dem vilde det ikke have været muligt at opretholde dette Lands og Folks sociale og økonomiske Liv. — Kvinderne anerkender naturligvis ubetinget deres Arbejdspligt overfor Samfundet, men denne Pligt forlanger paa den anden Side ogsaa Ret til at medvirke ved Opbygningen og Udformningen af Samfundet.

I mange Lande har man allerede indrømmet Kvinden offentlige Rettigheder. — I Ny Zeeland, Australien, flere af de forenede nordamerikanske Stater, i Finland og Norge, havde Kvinder politisk Frihed før Krigen, — i England, Sverige og Rusland samt i flere andre Lande havde de kommunal Valgret før Krigen, og under Krigen vandt Kvinderne fuld Sejr i England, Danmark, Kanada og — ved den russiske Revolution — i Rusland, medens videre Udvidelse af Kvinders Rettigheder er i sikker Udsigt i Holland, Frankrig og Ungarn.

Tyskland staar i sidste Række med Hensyn til Indrømmelser til Kvinderne. — Ikke alene nægter man os den politiske og (næsten overalt) den kommunale Valgret, men selv Valg-

retten til vore Erhvervs- og Købmandsraad er os ikke forundt.

Mod denne Retsløshed nedlægger Kvinderne herved deres Protest, og de gør dette i Kraft af deres Arbejde for Samfundet og i Kraft af deres Menneskeværd og Menneskeværdighed. — De fordrer politisk Valgret lige med Manden: Almindelig, lige, direkte og hemmelig Valgret til alle lovgivende Forsamlinger, fuld Ligeberettigelse i Kommunerne og i de lovgivende Interesse-Repræsentationer.

I Rigsdagen saavelsom i de enkelte Parlamenter traadte de socialdemokratiske Partier Gang efter Gang i Skranken for Kvindevalgretten, — altid forgæves. — Trods alle Andragender fra Kvindevalgretsforeninger og andre borgerlige Kvindeorganisationer stillede ingen af de øvrige politiske Fraktioner sig nogensinde ved Siden af Kvinderne.

Den preussiske Regering har nu, under Folkets Pres, indbragt i den preussiske Landdag et Forslag om lige og almindelig Valgret. — Kvinde-Valgretten nævnes heller ikke her med et eneste Ord. —

Paa Grund af denne fortsatte Til-sidesættelse har socialdemokratiske og borgerlige Kvinder for første Gang forenet sig til Kamp for deres Ret. Repræsentanter for „Det tyske Rigsforbund for Kvindevalgret“, for „Tysk Kvindevalgretsforbund“ og for de i det socialdemokratiske Parti organiserede Kvinder henvender sig gennem dette Opraab til Offentligheden for derved at give deres For-dringer Eftertryk.

De her forenede Kvinders Erklæring sendes samtidig til den tyske Rigsdag og til alle tyske Landdage.

Denne Kvindernes første fælles Vilje-Tilkendegivelse vil fremkomme atter og atter, indtil Sejren tilsidst er vundet.

For de socialdemokratiske Kvinder i Tyskland:

Marie Juhaes,

„Det tyske Rigsforbund for Kvindevalgret“.

Marie Stritt,

„Tysk Kvindevalgretsforbund“.

I. A. Minna Cauer.

Alle, der kender tyske Kvinders Troskab mod og Tro paa deres Fædreland, vil forstaa, hvor ydmygende det har været for dem at udsende en saadan Erklæring i en Tid, hvor alle

„Kulturstater“ synes i hvert Fald at være naaet udover det Ringeagtens Stadium, som Kvindevalgretten til at begynde med har været Genstand for i de fleste Lande.

Ungarn.

Den 21. Dec. blev i det ungarske Parlament fremlagt et Regeringsforslag til en Valgreform. Det indeholder Forslag om Valgret til alle 24-aarige Kvinder, som kan „læse og skrive“, og som har faaet et vist Minimum af Skoleundervisning. Det giver ogsaa Valgret til Enker (med Børn) efter Soldater, faldne i denne Krig og til Kvinder, som i mindst 2 Aar har været Medlemmer af videnskabelige, litterære og kunstneriske Samfund.

Det er ikke muligt at faa et Indtryk af Udsigterne for Gennemførelsen.

Finland.*)

Med dyb Glæde har danske Kvinder fulgt de senere Ugers Udvikling i Finland, og den Tid kommer vel snart, hvor man igen kan modtage og afsende uensurerede Breve fra alle dem deroppe, der staar os nær. — Et Tegn paa, at Forholdene begynder at blive normale, er det, at Kvindebladet „Nuti“, som under Krigen udeblev eller havde antaget en anden Form, nu udkommer paa ny.

Et enkelt Nummer er i hvert Fald kommen os i Hænde, og heri finder vi Meddelelse om, at ved de i Efteraaret afholdte Valg til Landdagen, er indvalgt 19 Kvinder, af hvilke Annie Furuheim og Tekla Hultin er kendt henede. —

Annie Furuheim er ogsaa af sit Parti (svenske Folkeparti) valgt som Medlem af den Delegation, som skal forhandle med Regeringen i Petrograd om Finlands „Afvikling“ med det russiske Rige.

Sverige.

Svenske Kvinder ser med Forhaabning Aaret 1918 i Møde. De har faaet Løfte af Regeringen om Fremlæggelse af et Regeringsforslag til Indførelse af Kvindevalgretten. Sverige kan jo simpelt hen ikke komme sidst i Kapløbet. Det kan det ikke for de svenske Kvinders Skyld og endnu mindre for hele Landets Skyld. Det gaar ikke an, at et neutralt Land til-sætter noget af sin Prestige — i disse Tider. —

*) Se Side 8.